

ПРОЕКТ

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА ДОСТЪП ДО ОБЩЕСТВЕНАТА ИНФОРМАЦИЯ**

*Обн. ДВ, бр.55 от 07.07.2000 г., изм. бр.1 от 4.01.2002 г., изм. и доп. бр.24 от 21.03.2006 г., изм. бр.30 от 11.04.2006 г.- в сила от 12.07.2006 г. , бр.50 от 21.07.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на РБългария към Европейския съюз от 1.01.2007 г., изм. и доп. бр.49 от 19.06.2007 г. изм. бр.57 от 13.07.2007 г. в
сила от 13.07.2007 г.*

§1. Чл.3, ал.2, т.2 се допълва със следното съдържание:

(т.2) „ Физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.”

§2. Чл.13 се допълва с нова ал.3 със следното съдържание:

(3) „ Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес”.

§3. Чл.17, ал.1 се изменя, както следва:

(1) „Достъпът до обществена информация, създавана, получавана или съхранявана, във връзка с дейността на задължените субекти по чл.3 е свободен.”

§4. Чл.17, ал.2 се изменя, както следва:

(2) „ Информацията по ал.1, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес”.

§5. Чл.17 се допълва с нова ал.3 със следното съдържание:

(3) „ Задължените субекти по чл.3, когато отказват достъп до обществена информация на основание на предходната алинея, са длъжни да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците”.

§6. В чл.31, ал.4 се изменя и става със следното съдържание:

(4) „ При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по ал.1 или при изричен отказ да се даде съгласие съответния орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице”.

§7. В Чл.37 се правят следните изменения:

1. Ал.1, т.2 се изменя, както следва:

(т. 2) „ Достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес”.

2. Ал.2 се изменя, както следва:

(2) „ В случаите по ал.1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен”.

§8. Пар.1, т.2 от Допълнителните разпоредбите се изменя, както следва:

(т.2) „ Публичноправна организация е юридическо лице, което независимо от неговия търговски или производствен характер е създадено със цел задоволяване на обществени интереси и за което е изпълнено някое от следните условия: „

1. б.”а” се изменя, както следва:

(а) „ Повеќе от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.7, т.1 и 3 от Закона за обществените поръчки;”

2. Създава се нова б.”г” със следното съдържание:

(г) „Лечебно заведение – търговско дружество, на което повече от 30 на сто от приходите за предходната година са за сметка на държавния или общинския бюджет и/или на бюджета на Националната здравноосигурителна каса”.

§9. Пар.1 от Допълнителните разпоредби се допълва с нова т.4, със следното съдържание:

(4) „ Надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на злоупотреба с власт и корупция и повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3”

ВНОСИТЕЛИ: Бойко Великов и група народни представители

МОТИВИ

Практиката по прилагането на чл.17, ал.2 от Закона за достъп до обществената информация показва, че отказът за предоставяне на информация, на основание тази правна норма, в голяма част от случаите прикрива корупционни практики.

Въпреки, че отказът за предоставяне на информацията подлежи на съдебен контрол пред ВАС, но различната съдебна практика по тълкуването на понятието „търговска тайна”, обуславя необходимостта от ясно дефиниране на това понятие.

В българското законодателство (над 100 закона и подзаконови актове) се употребяват понятията „търговска тайна”, „тайна”, „данъчна тайна”, „производствена тайна” и „застрахователна тайна”, но в нито един не е посочено какви факти и обстоятелства обхващат тези понятия.

Синхронизиране на вътрешното законодателство (§1, т.7 от Закона за защита на конкуренцията и §1, т.21 от Закона за обществените поръчки) и с Директива R 2003/98 на Европейската общност.

Обществените отношения са изменени съществено след приемането на закона и последните му изменения и допълнения и с оглед приемането на РБългария за член на Европейския съюз и необходимостта от синхронизиране на националното ни законодателство с европейските регламенти, препоръки и директиви

В рамките на Съвета на Европа принципът на обществен достъп до официални документи е разработен в Препоръка N R (81) 19, относно достъпа до информация, съхранявана от държавните органи, Регламент № 1049/2001 г. на Европейския парламент и на Съвета на Европа от 30.05.2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламентна Съвета и на Комисията и Конвенцията за достъпа до информация, участие на обществеността в процеса на вземането на решения, приета в Дания от 1998 г. и ратифицирана от България през 2003 г.

Държавите членки засилват своя интерес да приемат разпоредби в националното си законодателство, относно мерките за гарантиране на откритост на държавното управление и обществения достъп до официална информация. Ограниченията на правото на достъп до официални документи следва да бъдат възможни само поради изчерпателно изброени основания.

Критериите за прилагане на ограниченията трябва да са съобразени с чл.61, чл. 8 и чл. 10 от Европейската конвенция за правата на човека.

В тази връзка понятието „търговски и други икономически интереси” може да се отнася до въпроси, които трябва да се запазят в тайна само с оглед на конкуренцията.

Съгласно препоръка N R (2002)2 на Комитета на министрите към държавите членки, относно достъпа до официални документи (приета от Комитета на

министрите на 21.02.2002 г. на 784-то заседание на упълномощените представители на министрите), „държавите членки имат право да ограничат правото на достъп до официални документи, но след като ги изброят точно в закон и да бъдат пропорционални на целта да се защитят „ търговски и други икономически интереси”.

Фирменият интерес не може да бъде поставян над обществения, където спазването на принципа на прозрачност и гласност във връзка с управлението на дейностите финансирани с бюджетни средства, следва да бъде гарантиран приоритетно от закона.

ВНОСИТЕЛИ: Бойко Великов и група народни представители